

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 6 (1790) 1992 m. vasario mėn. 18 d.

XXXVII METAI

Melbourne

Šv. Kazimiero Kolegija pagerbė arkivyskupą Audrį Bačkį

Svento Kazimiero lietuvių kolegija Romoje pagerbė buvusį savo auklėtinį, naujai paskirtą Vilniaus arkivyskupą Audrį Bačkį, besiruošiantį išvykti į Lietuvą. Naujasis Vilniaus arkivyskupas iškilmingai įžengs į Vilniaus arkikatedrą kovo trečią dieną. Arkivyskupo pagerbimas Romoje įvyko per iškilmingą vakarienę švento Kazimiero lietuvių kolegijos svečių namuose, kurią surengė kolegijos rektorius prelatas Algimantas Bartkus. Atsisveikinti su arkivyskupu Bačkiumi atvyko du kardinolai - Rytų Bažnyčių kongregacijos prefektas kardinolas Silvestrini ir Katalikiškojo auklėjimo kongregacijos prefektas kardinolas Pio Laghi. Drauge su jais buvo kiti arkivyskupai ir vyskupai praeityje parodę daug palankumo Lietuvai ir su kuriais arkivyskupas Bačkis anksčiau bendradarbiavo Vatikano valstybės sekretoriato: valstybės sekretoriaus pavaduotojas arkivyskupas Re, valstybės sekretorius santykiam su valstybėmis arkivyskupas Tauran, ir jo pavaduotojas prelatas Celi keturi apaštaliniai nuncijai, būtent, Jugoslavijoje arkivyskupas Montalvo, Albanijoje arkivyskupas Diaz, Korėjoje arkivyskupas Bulaitis ir naujasis apaštalinis nuncijus Lietuvoje arkivyskupas Mullor Garcia. Tarp svečių buvo taip pat vyskupas emeritas Antanas Deksnys, Vatikano valstybės sekretorijato Pabaltijo skyriaus vedėjas prelatas Franco. Lietuvos diplomatinis atstovas prie Šventojo Sosto Stasys Lozoraitis, švento Kazimiero lietuvių kolegijos vadovybė ir auklėtiniai, Romoje gyvenantys lietuviai kunigai, pasauliečių atstovai ir kiti.

Per vakarienę tartame atsisveikinimo žodyje prelatas Algimantas Bartkus priminė arkivyskupo Audrio Bačkio tarnybos Bažnyčiai svarbesnius tarpinius, pažymėjo, kad eidamas atsakingas pareigas Vatikano tarnyboje arkivyskupas Bačkis niekad neatsitolino nuo lietuviškų reikalų, rūpinosi Lietuvos Bažnyčios problemomis, padėjo jas spręsti. Prelatas Bartkus toliau kalbėjo: „Popiežiškoji švento Kazimiero Lietuvių Kolegija Romoje šiandien jungiasi su visa lietuvių tauta Lietuvoje ir išeivijoje sveikindama Jo Ekscelenciją arkivyskupą Audrį Bačkį kaip naują Vilniaus Arkivyskupą-Ordinarą ir naujosios Provincijos Metropolitą. Svento Kazimiero Kolegija

Arkivyskupo Audrio Bačkio išleistuvėse kalba Jo Eminencija kardinolas A. Silvestrini

šiandien ypatingai džiaugiasi nes Naujasis Vilniaus Arkivyskupas yra pirmasis, šios įstaigos alumnas tapęs Lietuvos Vyskupijos Ordinaru ir Lietuvos Vyskupų Konferencijos nariu. Sveikiname Jo Eminenciją kardinolą Vincentą Sladkevičių ir visą Lietuvos Episkopatą sulaukus tokio garbingo bendradarbio. Su Arkivyskupu Bačkio išvykimu į Vilnių jaučiame, kad tarsi ir mūsų dalis iškeliauja su Juo į Tėvynę.“

Jautriai apie arkivyskupą Bačkį ir jo Tėvynę Lietuvą pasisakė kardinolas Silvestrini ir arkivyskupai Tauran ir Re. Jie dėkojo Audriui Bačkiumi už ištikimą tarnybą Apaštaltų Sostui, pažymėjo, kad arkivyskupas Bačkis perima Šventojo Tėvo jam patikėtas naujas ganytojiškas pareigas itin svarbiu laiku Lietuvos-Bažnyčiai ir Tėvynei sušvitus laisvės aušrai, palinkėjo naujam Vilniaus arkivyskupui vesti tikinčiuosius į dvasinį atsinaujinimą. Arkivyskupo Bačkio paskyrimas į Vilnių, sakė kardinolas Silvestrini, yra tartum dovanų pasikeitimas tarp Visuotinės Bažnyčios ir Lietuvos: Lietuva prieš daugiau negu 30 metų dovanojo Visuotinei Bažnyčiai jauną kunigą, o dabar Bažnyčia dovanoja Lietuvai patyrusį, gabumais su talentais pasižymintį arkivyskupą.

Padėkos žodį tarė arkivyskupas Bačkis. Jis pirmiausia dėkojo Dievui už gausias malones, prisiminė tėvus, kurie jam perteikė

gimtosios žemės meilę, taip pat dėkojo Apaštaltų Sostui ir Šventajam Tėvui už Lietuvai parodytą palankumą, jos teisių gynimą, prisiminė Jono Pauliaus II-ojo jam pakartotinai sakytus žodžius: „Jūs, lietuviai, esate savarankiška tauta, tad turi teisę į laisvę. Jum padaryta neteisybė turi būti atitaisyta.“ Toliau arkivyskupas Bačkis taip kalbėjo: dabar vykstu į Lietuvą su nauja misija, gerai žinodamas, kad ji nebus lengva. Vykstu ne tam, kad padėčiau atkurti senąją katalikišką Lietuvą. Aišku, turime būti ištikimi mūsų tautos krikščioniškosioms šaknim. Lietuva be krikščioniškųjų šaknų būtų išdavystė. Bet antra vertus, turime įsisąmoninti, jog yra susikūrusi nauja visuomenė, turime suprasti, jog reikia naujai atkurti Bažnyčią, aisivėrusią pasauliui pagal II-ojo Vatikano susirinkimo sprendimus. Galbūt šios mintys kai kam nepatiks, tėsė arkivyskupas Bačkis, ypač tiems, kurie per dažnai kalba apie praeities katalikiškos Lietuvos atstatymą - restauraciją. Taip, turime atstatyti Lietuvą, bet šiuolaikinę, Lietuva ištikimą praeities krikščioniškomis tradicijom, bet drauge atsivėrusią dabartinių laikų tikrovei. Vykstu į Lietuvą, kupinas vilčių, sakė arkivyskupas Bačkis, nešuosiu su savimi Visuotinės Bažnyčios tarnyboje įgytą patirtį, bet drauge pasirengęs priimti ir Lietuvos Bažnyčios perkančias ir persekiojimus įgytą patirtį. Tačiau auga nauja karta

ELLAGU EESTI !
TEGYVUOJA ESTIJA !

Vasario 24-toji yra Estijos Nepriklausomybės diena. Ją švenčia viso pasaulio estų išeivija, o dabar vykstant pasikeitimams bus švenčiama ir Estijoje, tačiau šventės džiaugsmą temdo nežinoma ateitis ir didelis rusų kolonistų skaičius, kurie čia suvažiavo priespaudos laikais iš neturtingos ir visada alkanos Rusijos.

Rusija nutraukė naftos tiekimą Lietuvai

Rusija dėl tariamų technišku priežasčių nutraukė naftos tiekimą Lietuvai, konkrečiai naftos perdirbimo įmonei Mažeikiuose. Apie tai pranešė Lietuvos Energetikos ministras Ašmantas, Londone dalyvaujantis tarptautinėje konferencijoje Rusijos naftos pramonės klausimais. Londone taip pat esantis Rusijos energetikos ministras Lopukhin'as, patvirtinęs žinią, pasakė, kad naftos tiekimas Lietuvai nutrauktas ne politiniais sumetimais, o dėl tam tikrų technišku priežasčių. Ministras Ašmantas į tai atsakė, kad jei Mažeikių įmonė ir toliau negaus naftos, Lietuva bus priversta nutraukti elektros energijos tiekimą Kaliningrado sričiai ir Baltarusijai. Mažėjant naftos atsargom Lietuvos, kol padėtis nepasikeis, reikės pramonės įmonėse ketvirtadaliu sumažinti apšildymą, elektros ir dujų eikvojimą, dviem-trimis laipsniais turės būti sumažintas taip pat gyvenamųjų butų, įstaigų ir mokyklų apšildymas. Tikimasi, tačiau, kad rusiškos naftos tiekimo Lietuvai klausimas galės būti greitai ir teigiamai išspręstas. LRTV

neturinti tos patirties, taigi, su ja turėsime kurti ateities Lietuvą ir ateities Lietuvos Bažnyčią.

Kreipdamasis į švento Kazimiero Lietuvių Kolegijos Romoje auklėtinius, arkivyskupas Bačkis jiems kalbėjo: Zenkite į ateitį ir gerai jai pasiruoškite. Visuotinė ir Lietuvos Bažnyčia iš jūsų daug laukia. Prieš keliasdešimt metų ir aš palikau pastoraciją tarp lietuvių, nuėjau tarnauti Visuotinei Bažnyčiai. Tai buvo savotiška auka. Tačiau Dievas mane parvedė ir dabar grįžtu su tokia patirtimi, kokios nebūčiau įgijęs, jei būčiau užsidaręs kokioje nors lietuviškoje parapijoje. Už tai dėkoju Dievui. Jei kas iš jūsų pareikalauš aukos, pažymėjo arkivyskupas Bačkis seminaristam, tarnauti Šventajam Sostui, Visuotinei Bažnyčiai ar misijose, tikiuosi, kad niekas iš jūsų nepasitrauks, kad ištiesite ranką pagalbos reikalingiems broliams. Tad drąsos, baigė žodį seminaristam arkivyskupas Bačkis, studijuokit, dirbkite, o vėliau drauge stausime Bažnyčią. LRTV

Arkivyskupo Audrio Bačbio pokalbis LRTV studijoje

ĮVYKIAI

Mūsų studijoje apsilankė garbingas ir brangus svečias, naujasis Vilniaus arkivyskupas Audrys Bačbis. Arkivyskupas Bačbis Kalėdų išvakarėse buvo Popiežiaus Jono Pauliaus II-oj paskirtas vadovauti Vilniaus arkivyskupijai, kuri Popiežiaus sprendimu drauge su dviem sufraganiškomis - Panevėžio ir Kaišiadorių vyskupijom, dabar sudaro antrąją Lietuvos bažnytinę provinciją. Arkivyskupas Bačbis kovo trečią dieną iškilmingai įžengs į Vilniaus arkikatedrą ir tuo pačiu pradės eiti Šventojo Tėvo jam pavestas atsakingas ganytojiškas pareigas. Šiuo metu dar neužbaigęs diplomatinės misijos Olandijoje, kur kiek daugiau negu trejus metus kaip apaštalinis pranciškinis atstovavo Šventajam Tėvui, dalyvauja Vatikane prasidėjusiame Vatikano diplomatinių atstovų Europos kraštuose susitikime. Prieš prasidedant susitikimo popietiniam posėdžiui, arkivyskupas Bačbis aplankė mūsų studiją ir maloniai sutiko atsakyti į kelis mūsų klausimus:

1. Kovo trečią dieną Jūs iškilmingai įžengsite į Vilniaus katedrą. Kokių jausmų vedinas ir su kokiomis viltimis pradėsite eiti Vilniaus arkivyskupo pareigas?

- Su dideliu džiaugsmu ruošiuos sugrįžti į Tėvų žemę. Esu dėkingas pirmiausia Dievo Apaizdai, kad tas šiandien man yra galima. Mintimis dėkoju savo tėvams, kad mokėjo man perduoti irgi savo žemės - Lietuvos meilę. Tik tokiu būdu galėjau pasiruošti per visus tuos metus, kur tarnavau Šventajam Sostui, Visuotinei Bažnyčiai - išlaikyti gyvą lietuvišką jausmą, išlaikyti, kad ir netobulą - lietuvių kalbą, ypač išlaikyti meilę Lietuvos žmonėms. Užtat grįžtu su dideliu džiaugsmu, o matau tarsi Dievo pirštą, kuris mane lydėjo. Visas mano gyvenimas buvo tarsi vis atsiskyrimas: užaugęs Prancūzijoje, atsiskyriau nuo prancūziškos visuomenės, kad studijuoti Romoje. Romoje baigęs studijas, tikėjau dirbti lietuviškose parapijose Amerikoje, bet mane vėl pasiuntė studijuoti Romoje ir eiti diplomatinę Švento Sosto tarnybą. Ir tada tikrai atsiskyriau nuo bet kokios lietuviškos veiklos, o žiūrėk, po dešimties metų, po Afrikos, po Azijos, po Turkijos grįžau vėl į Vatikaną ir turėjau laimės susitikti su Lietuvos vyskupais, kunigais ir vėl pradėti su lietuviškomis bendrauti. Taigi, galiu pasakyti, kad mano ryšiai su Lietuva niekad nenutrūko, ir su dideliu džiaugsmu grįžtu savo įnašą įdėti irgi į Lietuvos Bažnyčios gyvenimą.

2. Kokie, Jūsų nuomone, dabar yra svarbiausi Vilniaus arkivyskupo pastoraciniai uždaviniai?

- Sunku šiandien man atsakyti. Paskirtas Ganytoju - mano rūpestis bus skelbti Kristaus Žodį - Dievo Žodį tiesioginiai žmonėms. Aš manau, kad po penkiasdešimt metų komunistinio režimo žmogus, jo asmuo, buvo nužmogintas, jo reikšmė tapo vien materialinė ir ekonominė, kiek jis naudingas visuomenei. Šiandien reikia, ypač jaunimui, kuris užaugo per visą tą laiką, per paskutinius metus - vėl pristatyti Kristų, Jo Žodį. O kas liečia konkrečias problemas - turiu pirmiausia nuvažiuoti, pasikalbėti su broliais su arkivyskupijos kunigais ir pasauliečiais ir tada nustatysiu kokius prioritetus, ką svarbiausia daryti.

3. Kaip vertinate Šventojo Tėvo sprendimą įkurti antrąją Lietuvos bažnytinę provinciją su centru Vilniuje? Ar turės ir kokios įtakos šis sprendimas Lietuvos bažnytiniam gyvenime?

- Aš manau, kad šis sprendimas yra labai svarbus Lietuvos Bažnyčios istorijai daugiau, negu gyvenimui. Ta prasme, kaip žinoma, kokia padėtis buvo: viena Vilniaus arkivyskupijos dalis buvo Baltgudijoje, kita dalis Lenkijoje, o šiandien, pagaliau, mūsų sostinė atsirado grynai Lietuvos žemėje arkivyskupija labai aiškiai apribota. Čia buvopraktiški sumetimai - buvo Kauno arkivyskupija; įsteigus Vilniaus arkivyskupiją, negalima buvo palikti jos vienos, dėl to dabar prijungta Kaišiadorių ir Panevėžio vyskupijos. Taip Lietuvoje sukurtos dvi bažnytinės provincijos: Kauno ir Vilniaus. Kaip sakiau, tai didžiausia istorinė reikšmė, beveik politinė: dabar, visam pasauliui ir

Bažnytinėje plotmėje, kad Vilnius yra Lietuvos sostinė - metropolija.

O kas liečia dviejų provincijų egzistavimą, aš tikiu, kad tas nepakenks Lietuvos Bažnyčiai, kad galės kartu veikti, kaip ir anksčiau, visos šešios vyskupijos harmoningai, gražiai susitariant su broliais vyskupais.

4. Šiuo metu Romoje teologiją ir filosofiją studijuojate būrys Lietuvos seminarijų auklėtinių. Kaip Jūs vertinate šias studijas? Kiek galės būti naudingas būsimiems kunigams užsienyje išėjus mokslas?

- Aš labai džiaugiuosi, kad atvažiavo toks gražus būrys jaunų klierikų ir būtų man miela, irgi, kad daugiau kunigų galėtų aukštesnį mokslą išieiti. Tai nėra tik asmeniškai nauda kiekvienam iš jų, bet bus daug naudos Lietuvos Bažnyčiai ir visuomenei - turėsime paruoštų inteligentų profesorius, turėsime tuos kadrus ateities Bažnyčiai, reikia dėstytojų seminarijose, reikės atnaujinti Kurijas, reikia, kad pažintų Bažnyčios teisę ir bendrai, visuomeniniame gyvenime jie turės didelį įnašą. Toliau, kokia nauda bus jiems? Bus tiek naudos, kiek gerai studijuos, gerai pasiruoš ir norės ką išmoko su kitais dalintis. Aš labai džiaugiuosi, jų atvykimu ir linkiu, kad ateity galėtų ir daugiau atvažiuoti. Suprantu, ir man, kai būsiu Vilniaus arkivyskupas, bus sunku išleisti jauną, gabų kunigą, kuris man reikalingas šiuo momentu vyskupijoje. Tačiau - bendras interesas, bendras reikalas yra ruošti ateities inteligentus kunigus, kurie mokės kalbėti su šių dienų visuomene, ypač sostinėje Vilniuje, kur yra universitetas - aukštieji mokslai, kad kunigai būtų taip pasiruošę, kaip ir pasauliečiai.

Lietuvos vyriausybei nesiseka su naujų užsienio pasų spausdinimu

Kaip pastebi apžvalgininkai, Lietuvos vyriausybei nesiseka su respublikos naujų užsienio pasų spausdinimu. Pagal spaudos agentūrų informacijas, praėjusiais metais vyriausybė pavedusi vienai norvegų firmai naujų Lietuvos užsienio pasų spausdinimą, bet išspausdinus kelis tūkstančius ar daugiau egzempliorių, paaiškėjo, kad jie buvę defektiniai ir dėl to netinkami naudoti. Tuomet vyriausybė kreipėsi į vieną anglų firmą, jai pavadė spausdinti naujuosius Lietuvos užsienio pasus. Po ilgo, dargi žymiai per ilgo laukimo, pagaliau buvo išspausdinti Lietuvos užsienio pasų pirmieji penkiasdešimt tūkstančių egzempliorių, tačiau, kaip rašo užsienio spaudos agentūros, nekantriai naujų pasų laukiantys Lietuvos piliečiai ir šį kartą bus apvilti: ką tik išspausdinti 50

tūkstančių Lietuvos užsienio pasų egzempliorių greičiausiai turės būti išmesti į makulaturą, mat visų puslapių filigrane - vandenženklėje - dokumentus spausdinus britų firma įvėlė klaidą, vietoje Žodžio „pasas“ išspausdino „asas“. Dėl to, naujų pasų išdavimas buvo tuo sustabdytas ir, kaip rašo spaudos agentūros, nežinia kada galės būti išspausdinti ir pradėti išduoti kiti, jau reikia tikėtis, taisyklingsai paruošti Lietuvos užsienio pasai. Pasak agentūrų, galbūt naujų pasų bus susilaukta tik už vienerių metų. Kaip pastebi apžvalgininkai, būtų įdomu patirti, ar britų firma prieš spausdindama pasus, jų pavyzdį parodė patikrinimui Lietuvos vyriausybės įgaliotiniui ir jei taip, tai kodėl nebuvo pastebėta filigrano įsivėlusio klaidos. Dar keisčiau jei pasai buvo išspausdinti jų iš anksto nepatikrinus. Kaip toliau pastebi apžvalgininkai, iš viso nuostabu, kad taip ilgai delsiamas naujų Lietuvos Respublikos užsienio pasų išdavimas: Dėl to Lietuvos piliečiai vis dar priversti keliauti į užsienį su Lietuvą okupavusios, tarp kitko nebeegzistuojančios valstybės, užsienio pasais. LRTV

Sausio tryliktą, per specialias gedulingas pamaldas švento Kazimiero lietuvių kolegijos Romoje koplyčioje, buvo prisiminti lygiai prieš vienerius metus Vilniuje žuvusieji už Lietuvos laisvę. Už „kruvinojo sekmadienio“ nekaltų aukų sielas šventas Mišias aukojo švento Kazimiero lietuvių kolegijos prefektas kunigas Jonas Ivanauskas. Per Mišias buvo meldžiamasi už sausio tryliktosios naktį kritusius ir už visus okupacijos metais žuvusius Tėvynės laisvės kovotojus. Pamaldose dalyvavo lietuvių kolegijos Romoje vadovybė ir auklėtiniai.

Zmonių meilės apaštalė, aštuoniasdešimt vienerių metų amžiaus Motina Teresė iš Kalkutos apėjo ligoninę, į kurią buvo paguldyta ištikus infarktui gruodžio 26 dieną. Išėjusi iš ligoninės Kalifornijoje, Motina Teresė tuoj pat išvyko į Meksiką. Artimiausiu laiku numato apsilankyti Romoje, o po to vyks į Kiniją, kur ketina atidaryti dar vienus, jos įsteigtos Zmonių Meilės apaštalių kongregacijos vargšų globos namus.

Jungtinių Amerikos Valstybių žemės ūkio sekretorius Madigan pranešė, kad amerikiečių valdžia padovanos Lietuvai šimtą tūkstančių metrinių tonų grūdų, ir kukurūzų, kurių vertė 11-ka milijonų dolerių. Padovanotus grūdus ir kukurūzus Lietuvos vyriausybė galės perduoti privatiems malūnininkams, jau veikiančiom ar besikuriančiom privačiom gyvulininkystės ir paukštininkystės fermom, gautąjį pelną panaudoti privataus žemės ūkio vystymo Lietuvoje finansavimui. Amerikiečių vyriausybė ateityje numato finansiškai paremti taip pat grūdų produkcijos didinimo Lietuvoje projektus.

Užsienio spaudos agentūros informuoja, kad Albertvilio žiemos olimpinėse žaidynėse Lietuvai turbūt atstovaus keturi atletai - slidinėjimo ir biatlonu, tai yra slidinėjimo lenktynių su šaudymu iš šautuvo čempionai. Spaudos agentūros rašo, kad tarp parinktų sportininkų į Albertvilį yra olimpinė čempionė Vida Vincienė. Vasaros olimpinėse žaidynėse Barcelonoje Lietuvai atstovaus net apie keturiasdešimt sportininkų, įvairių sporto sričių čempionų - plaukikų, irkluoju, atletų, penkiakovininkų. Lietuvos ir kitų Pabaltijo valstybių sportininkų dalyvavimą Albertvilio ir Barcelonos olimpinėse žaidynėse kaip tik šiomis dienomis svarsto Pabaltijo kraštuose besilankantis Tarptautinio olimpinio komiteto pirmininkas Samaranch.

Lietuvos ambasadorius Vašingtone Stasys Lozoraitis, iš savo pusės, konferencijos proga paskelbtame pareiškime, išreiškė tam tikrą nusivylimą tuo, kad Lietuva nebuvo pakviesta dalyvauti konferencijoje, nors jos dalyvavimas būtų buvęs tikslingas ir naudingas. Būdamas Europos tautų bendruomenės narė, Nepriklausomų Valstybių Sandraugoje dalyvaujančių šalių kaimynė, teikusi ir tebetaikianti visokeriopą pagalbą Rusijos žmonėms, pažymi ambasadorius, Lietuva būtų galėjusi padėti spręsti konferencijoje iškeltas problemas.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mioldažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$30. Kituose kraštuose \$35. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Published by Val. Čižauskas
38 Coghlan St., Nidre, 3042
President of the Lithuanian
Catholic Federation

POLITINĖ MAKALYNĖ

Yra Lietuvoj ir ypač tarp mūsų „filosofų“ galvojančių, kad mes išieiviai neturime teisės išreikšti kitokių nuomonių apie Lietuvos padėtį, išskyrus pozityvius įvykius ar liaubsinimą tam tikrų asmenybių. Keleta metų anksčiau, tie patys „filosofai“ smarkiai bardavo už politikavimą, tai yra už komunizmo ir rusiško imperializmo viešą, kritikavimą. Sakydavo, kad „netikriam pranašam“ reiktų pasitenkinti kultūrinio darbu: šokti, dainuoti, baliavoti, posėdžiauti, organizuoti visokius suvažiavimus neduodančius jokios naudos tėvynei. Nesugebu priimti tokių patarimų. Kurie kovojom dešimtmečius prieš Sąjūdžio, LLL ir kitokių tautinių vienetų užgimimą prieš Lietuvos okupaciją, negalim staiga užmerkti akis ir nustoti rūpintis Lietuvos ateitimi. O ji yra dar gana rimtam pavojui. Tą pamiršta trokštantis prezidento sosto, leidžiantis kontraversinius kraštui kenksmingus įstatymus, einantys prieš teisingumo principus, neatliekantys prisiimtų pareigų.

Jei besipešdami mūsų politikai ar politikieriai būtų pamiršę, kad įvykęs stebuklingas nepriklausomybės atgavimas dar nėra garantuotas, tai turėtų prisiminti išgirdę Jelcino žodžius, kad fašistinė-imperialistinė diktatūra gali perimti Rusijos valdžią, jei skubiai nebus jos gyventojai aprūpinti maistu. O kas juos gali aprūpinti, yra aišku: tik Vakarai. Išmaitinti 280 milijonų, tai ne juokai. Vargu ar Vakarai laiku pasiųs tokią pagalbą. Taigi, neramumai Rytuose gali prasidėti kiekvienu momentu. Nauja diktatūra vargu ar priims taikiu būdu Baltijos valstybių atsiskyrimą. Pavojaus galimybė yra reali.

Lietuvai skubu yra įtvirtinti atgautą nepriklausomybę pagerinant ekonominį stovį ir įvedant normalią administraciją. Tuo turim įrodyti pasauliui, kad mokame patys tvarkyti kraštą demokratišku būdu ir esame verti Vakarų užtarimo bet kokios agresijos atveju.

Kaip vadai tvirtina tą padėtį, daug kas bus girdėjęs. Veiklus mūsų parlamentas įstatymų leidime. Gerą jų dalį išleidę susigriebia, kad yra padarę nesąmonę. Vėl iš naujo taiso. Naujas pasirodo vėl netinkamas ir tęsiasi ši daina be galo. Kolūkių staigus paleidimas, prieš tai nenumačius, kas ir kaip toliau dirbs tą žemę, gali baigtis ekonomine katastrofa ir badu ateinančią žiemą, jei ta pati valdžia nepataisys bent dalinai šios klaidos dar prieš ateinant pavasario darbams.

Jau nuo pereinamo balandžio mėnesio parlamentas yra gavęs naujos konstitucijos projektą. Iki šiol leido laiką peštynėm ir diskusijom apie herbus, Himno teksto keitimus, lyg tai būtų svarbūs mums pradėti giedoti „saule Lietuvoj“ vietoj „saulė Lietuvos“, lenkiškų rajonų tarybų paleidimą, kai kurių laikraščių nusavinimą ir dar visa eilę banalių dalykų. Parlamentarai sugalvojo, kad jie turi teisę nuspręsti, kurie lietuviai turi ar neturi teisę į Lietuvos pilietybę. Po aštrių kritikų, mėgino tą įstatymą pertaisyti. Na ir pertaisė, kaip tikri nesupratėliai. Viena įstatymo dalis prieštarauja kitai, o lietuvių patriotai, kuriuos išgelbėjo vokiečiai iš kalėjimų priimdami į repatriantų skaičių, kuriems

Rašo Dr. Jonas Kunca

Vokietija dėl to nedavė pilietybės, nes žinojo, kad tai lietuviai, ne vokiečiai, tie, pagal tą įstatymą, neturi teisės į Lietuvos pilietybę.

Lyg minėtų klaidų neužtektų, vienam tautiečiui, matyt, užėjo noras staiga tapti prezidentu. Sakoma, kad tada jis sutvarkytų kraštą dekretų pagalba, Demokratiu keliu dabar negalėto padaryti, nors ir turi prezidento galią, kad ir ne oficialiai. Šis tautietis ir jo rėmėjai matyt nenori gerbti legalumo principų. Prezidentas renkamas pagal konstituciją, kurios neturime dėl parlamento apsileidimo, o to parlamento pirmininkas kaip tik yra tas prezidentinis pretendentas. Kodėl nepriimti pirma konstituciją, ir pagal ją išsirinkti prezidentą neprieštaraujant legalumui?

Kai pavojus yra prie Lietuvos durų ir net jos viduj (svetimosė igulose), mes kuriame politinę makalynę leisdami neapgalvotus įsakymus, pasirašydami kapituliacinio pobūdžio pareiškimus su mūsų pačių užpykintais kaimynais.

Lai neužsigauna mūsų parlamentarai ir jų draugai ir giminės išieivijoj už šitą tiesą. Ji yra reikalinga mūsų kraštui, kaip paskutinis žingsnis atkreipimui

dėmesio tų, kuriems tauta patikėjo šalies likimą gerai jų nepažindama.

Mūsų parlamentas sugalvojo priimti masinį pilietinių teisių atėmimą penkiem metams buvusiems KGB agentams, kompartijos ir sovietinės valdžios pareigūnams pamiršęs, kad indiskreminuotas pasmerkimas eina prieš teisingumo ir teisės principus. Tarp buvusių aukštesnių pareigūnų beveik dauguma buvo geri lietuvių patriotai aplinkybių verčiami apsimetę neva tai komunistais. Dėka jų buvo atremontuota Trakų pilis, pastatytos puikios magistralės, elektrifikacija ir kiek galima apsaugotas lietuvių gyvenimas. O dabar juos visus į bendrą maišą ir paskandinti. Alijantai, po besąlyginės Vokietijos kapituliacijos, baudė nacių, bet kitaip: per denacifikacijos komisijas, kurios svarstė kiekvieno apkaltinto bylą. Iš kur atėjo mūsų gerbiamiems parlamentaram (nevadindu Jūsų AT nariais, nes AT yra sovietinės sistemos išversta kopija, nei seimo nariais, nes seimas-lenkiškas žodis) tokia geniali mintis? Gal iš tokių patarėjų, kurie veikia pagal KGB nurodymus? Kai ruošiat masinį nubaudimą, niekas iš Jūsų neišdrįsta paaiškinti, kokią rolę suvaidino parlamento pirmininko patarėjas V. Čepaitis! Lietuvai reikia rimties ir tvarkos, bet ne šitokios makalynės!

Pabaltijo valstybėms numatytos finansinės pagalbos

Europos rekonstrukcijos ir vystimosi banko - BERD - valdyba paskelbė Pabaltijo valstybėms numatytos finansinės pagalbos planus. Bankas finansuos ivairius ekonominio pobūdžio projektus visose trijose Pabaltijo respublikose. Apie tai buvo pranešta po banko valdybos narių susitikimo Londone, su Baltijos kraštų vyriausybės atstovais, tarp jų su Lietuvos ryšių ministru Aleskaičiu. Banko valdyba konstatavo, kad nuo praėjusių metų rugsėjo mėnesio pramonės įmonių, kitų valstybinių ekonominių žinybų privatizavimas Lietuvoje vyko pagreitinu tempu, tad Europos rekonstrukcijos ir vystimosi bankas dabar yra pasirengęs finansiniai

paremti privatizavimo tolesnę eigą, Lietuvos pramonės įmonių rekonstrukciją, sumoderninimą, taip pat finansuoti lietuvių ir užsieniečių mišrių bendrovių kūrimą ir veiklą, paremti užsienio kapitalų investavimą Lietuvoje. Tarp kitų projektų, Tarptautinis bankas finansuos Klaipėdos uosto ir Vilniaus aerouosto įrengimų sumoderninimą, jūros, upių ir ežerų vandenų apvalymą nuo užterštumo, atliekų perdirbimą. Galop, bus padedama kurti Lietuvoje komercinius bankus, nedideles komercines firmas, kad sudarius, kaip pažymėjo tarptautinio banko valdyba, palankesnes sąlygas finansinei veiklai. LRTV

Britų vyriausybė paragins Jelstiną dėl rusų kariuomenės išvedimo

Britų vyriausybė paragins Rusijos prezidentą Jelstiną, kai jis kitą savaitę lankysis Londone, kad pagreintint rusų kariuomenės išvedimą iš Lietuvos ir kitų Pabaltijo valstybių. Tai patvirtino britų užsienio reikalų ministro pavaduotojas Douglas Hogg kalbėdamas Londone pasibaigusioje tarptautinėje konferencijoje Pabaltijo šalių klausimu. Jis pažymėjo, kad ministras pirm. John Major asmeniškai užtikrino Londone šiomis dienomis viešėjusį LAT pirmininką Vyt. Landsbergį, kad sovietų kariuomenės išvedimas iš Pabaltijo valstybių bus vienas klausimų, kuriuos britų vyriausybė iškels prezidentui Jelstinui, kai jis bus Londone. Mes tikrai sieksime įtikinti Rusijos vadovą, pasakė ministras Hurd, kad rusai kariškiai pasitrauktų iš Pabaltijo. Rusų kariškių, ir dargi tokio didelio skaičiaus kariškių pasilikimas Pabaltije trukdo mūsų pačių planam ir veiksmam ir yra destabilizuojantis veiksnys, pasakė britų užsienio reikalų ministro pavaduotojas. Prieš rusų kariuomenės buvimą Pabaltije griežtai pasisakė taip pat Latvijos užsienio reikalų ministras Jurkansas, Londone dalyvavęs tarptautinėje konferencijoje. Jis atkreipė dėmesį, kad moderniais ginklais apginkluota buvusi sovietų kariuomenė yra ta pati armija praėjusiais metais du kartus įvykdė kruvinus puolimus Latvijoje ir Lietuvoje. Ši armija sukelia grėsmę mūsų politiniam ir ekonominiam stabilumui, pažymėjo Jurkansas ir pridūrė, kad kol rusų kariškiai nebus išvesti iš Latvijos ir kitų Pabaltijo šalių, tol negalima laukti rimtų užsienio kapitalų investicijų Pabaltije. Spaudos agentūros primena, kad Pabaltijo kraštuose yra apie tris šimtus tūkstančių buvusių sovietų kariškių, kad Jelstinas sutikęs juos išvesti, bet manęs, kad tai negalės įvykti anksčiau trijų metų. LRTV

Britanija sutinka gražinti auksą Lietuvai

Lietuvos banko valdytojas Vilius Baldišius Londone su an glais pasirašė susitarimą dėl Lietuvos aukso sugrąžinimo Lietuvai procedūros. Apie Didžiosios Britanijos sutikimą auksą gražinti Lietuvai LAT pirmininko Landsbergiui Londone pranešė britų ministras pirmininkas John Major. Numatoma, kad beveik trys tonos Lietuvos sugrąžinto aukso bus deponuotos Anglijos banke kaip Lietuvos vyriausybės nuosavybė. Landsbergis pareiškė, kad Lietuvos vyriausybės įsitikinimu, valstybei naudingiau atgauti auksą negu gauti kompensacijos tvirta valiuta arba vertybiniais popieriais. Užsienio bankuose aukso rezervus turinti valstybė įgija daugiau prestižo tarptautinėje plotmėje, pasakė Landsbergis, kalbėdamas Vilniuje apie savo vizitą Didžiojoje Britanijoje. Paklaustas, ar Lietuva numato įsijungti į Europos Ekonominę bendriją, V. Landsbergis atsakė, jog pirmiausia Lietuva tikisi netolimoje ateityje pasirašyti su bendrija prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo susitarimus, vėliau prašys asociacijos su bendrija.

Lietuvių Sv. Kazimiero Kolegijoje Romoje apsilankė Vilkaviškio vyskupas Juozas Zemaitis. Nuotraukoje iš kairės priekyje Kolegijos Rektorius Prelatas Algimantas Bartkus, J.E. Vilkaviškio vyskupas Juozas Zemaitis ir Vilkaviškio vyskupijos klierikai Kolegijoje.

Dėmesio Mažosios Lietuvos likimui

Lietuvi, visada atsimink, kad Nemunas nėra Lietuvos siena. Ten anapus Nemuno yra Prūsų Lietuva, mūsų protėvių žemė.

Vlikas savo veikloje mažai arba visai nesirūpino Maž. Lietuvos likimu, nes jie veddami savo „aukštąją politiką“ bijojo užgauti vokiečius arba lenkus ir prarasti gautus medalius.

Dabar Vlikui baigus savo darbą, Maž. Lietuvos Rezistencinio sąjūdžio atstovai paskelbė atsisaukimą į viso pasaulio lietuvių šaukdami „Dėmesio Mažosios Lietuvos Likimui“. Rezistencinio Sąjūdžio atstovai skelbia, kad Maž. Lietuva dar nėra išlaisvinta, todėl Lietuvos nepriklausomybė yra tik dalinė. Seka aiški išvada, kad Rezistencinio Sąjūdžio darbas dar nėra baigtas ir jie reikalauja rimtesnio dėmesio Maž. Lietuvos likimui.

Nuo jų šauksmo neatsiliko ir Amerikos Lietuvių Taryba, kuri savo 51-jo suvažiavimo įvykusio 1991 spalio 19-20 d. Chicagoje, vienbalsiai priimtoje rezoliucijoje reikalauja didesnio dėmesio Maž. Lietuvai ir Suvalkų trikampio lietuviams. Rezoliucija sakoma:

„Suvažiavimas skatina visus lietuvius morališkai ir materialiai remti pastangas, siekiant taikiu būdu atstatyti lietuvių tautos teises Mažojoje Lietuvoje, o taip pat Rytų ir Pietų Lietuvoje“.

Vienuoliktame Rezoliucijos punkte išsamiau pasisakoma Karaliaučiaus klausimu. Ten rašoma: „Karui baigiantis Sąjungininkai pavedė Sovietų Sąjungai laikinai administruoti Mažąją Lietuvą, įskaitant Karaliaučių (Kaliningrado sritį). Sovietų Sąjunga, piktnaudžiaudama pasitikėjimu, išteriojo arba išvarė to krašto gyventojus, sugriovė ūkį, kolonizavo šalį svetimais žmonėmis

Rašo Albinas Pocius

ir pavertė ją militarizmo baze.

Toji sritis nuo neatmenamų laikų yra lietuvių tautos ir jos gentainių žemė. Todėl suvažiavimas prašo Baltųjų Rūmų ir Kongreso, įtakoti kad kraštas būtų prijungtas prie Lietuvos Respublikos“.

Sveikiname Amerikos Lietuvių Tarybos suvažiavimą už labai aiškų pasisakymą Maž. Lietuvos klausimu. Rezoliucijoje iškelti reikalavimai liečia netik Amerikos, bet ir viso pasaulio lietuvius. Maž. Lietuvos likimas dabar Sovietų Sąjungai sugriuvus, atsidūrė kritiškoje padėtyje. Dabar, arba niekada tokia proga atgauti Maž. Lietuvą daugiau nebepasikartos. Gaila, kad svetimi daugiau rūpinasi Karaliaučiaus klausimu negu patys lietuviai, kuriems teisėtai tas kraštas turėtų priklausyti, nes tai yra mūsų protėvių žemė.

Vokiečiai ir lenkai deda didžiausias pastangas užimti tą kraštą. Vokiečiai bandė tame krašte apgyvendinti Volgos vokiečius, bet jų atsikėlė tik 4.000. Kiti neskuba, nes negauna iš vietinės administracijos jokių privilegijų. Dabar vokiečiai matydami, kad Rusijai truksta dolerių, norėtų Karaliaučių iš Rusijos nupirkti.

Vokietija tam reikalui nesigaili net keliolikos bilijonų dolerių, tačiau Maskva neskuba, nes nenori vėl kaimynystėje turėti galingą 80 mil. gyventojų turinčią Vokietiją. Tam reikalui nepitaria Lenkija, nes tai būtų naujas Dancigo koridorius.

Lenkai taip pat išleidžia dideles sumas propagandai įrodinėdami, kad Karaliaučius turėtų priklausyti

Lenkijai, nes ten prieš 100 metų universitete mokinosi 7 lenkų studentai. Labiausiai lenkai bijosi, kad į Karaliaučių nesugrįžtų vokiečiai, nes tada vokiečiai pradėtų reikalauti sugrąžinti ir kitas nuo Vokietijos atimtas sritis. Lenkai taip pat iš „broliško“ pavydo nenori, kad tas kraštas atitektų Lietuvai, nes kai Lietuva pasidarys tvirtesnė, bus mažiau vilties mus „išlaisvinti“ ir į naują Uniją „priglausti“.

Tiesiog nesuprantamas buvo mūsų „veiksnių“ ir Vliko bijojimas reikalauti mūsų teisių į Maž. Lietuvos kraštą, kuris kryžiuočių buvo jėga nuo Lietuvos atplėštas. Mes turime nepaprastos svarbos dokumentą dėl mūsų teisių į Prūsų Lietuvą. Tai 1918 m. lapkričio 30 d. paskelbtas Maž. Lietuvos Tarybos Manifestas, kuriame to krašto lietuviai reikalauja teisės atsiskirti nuo Vokietijos ir prisijungti prie Didž. Lietuvos. Deja tada karo laimėtojai dėka lenkų ir jų draugų prancūzų intrigų to mūsų brolių šauksmo, Versalio politikai nenorėjo išgirsti ir mums teperleido tik Klaipėdos kraštą. To dokumento vertė nenustojo galios ir jis mums daug gali padėti reikalaujant savo teisių į Karaliaučiaus sritį ir visą Priegliaus upės baseiną.

Mums reikia tuojaus skubiai pradėti veikti ir vėl atgaivinti Mažosios Lietuvos Tarybą, kuri vadovautų visai politinei veiklai, nes ji yra teisėta paveldėtoja Tilžės Akto, kuris aiškiai nusako to krašto gyventojų valią. Laukiame taip pat ir iš Lietuvos vyriausybės bei parlamento aiškesnio pasisakymo Maž. Lietuvos likimo klausimu.

POLITIKOS SEŠELIUOSE

Gruodžio 5 d. LAT priėmė naują pilietybės įstatymo versiją, pagal kurią visi lietuvių kilmės asmenys, turėję Lietuvos pilietybę iki 1940 m. birželio 15 d. iki 1990 m. kovo 11 d. pasitraukę iš Lietuvos ir gyvenę kitose valstybėse, ir turintys kitą pilietybę, taip pat jų vaikai, gimę kitoj valstybėj bet neįgiję jos pilietybės, gali atstatyti Lietuvos pilietybę be nuolatinio apsigyvenimo Lietuvoj ar atsisakymo turimos kitos valstybės pilietybės, jei šie asmenys nėra repatrijavę iš Lietuvos. Norį atstatyti pilietybę, turi kreiptis raštu į vidaus min. pasų skyrių, Vilnius, Vivulsko 4 ar į konsulatą pridėdami gimimo metrikus ar kitus dokumentus patvirtinančius tapatybę, kopijas kitos pilietybės, gyvenamos vietos pažymėjimą ir 2 fotografijas.

Deja, tas pats įstatymas sako, kad norint atstatyti pilietybę reikia atsisakyti svetimiosios ir apsigyventi Lietuvoj. Ar jį supranta jį suredagavę? O kodėl lietuviai repatrijuojantys išsibėję tuo būdu iš kalėjimo ar Sibiro, negali gauti pilietybės? Atrodo, parlamentariai nesugadino su įstatymų leidimu.

Edvardas Tuškenis iš Vilniaus rašo, kad pagal Landsbergio buvusio bendražygio Arvydo Juozaičio straipsnį „Respublikoj“, visi, kurie šiandien agituoja už prezidento valdymą, agituoja ne už ką kitą, o už žinomą, aiškų ir vienintelį „prezidentą“ atseit V. Landsbergį. Jei gruodžio viduryj atrodė, kad nemažai žmonių Landsbergio išrinkimą prezidentu laikė neišvengiamu, tai sausio pradžioj jau atrodė truputį kitaip, nes paaiškėję, kad parašų rinkimas prie peticijos, reikalaujančios referendumo prezidento įstaigos atkūrimo klausimu, vyksta lėtai. Kilusios abejonės, dėl Landsbergio išrinkimo galimybių, nes atsirastų stiprių kandidatų prieš jį ne tik iš centrinių ir kairiųjų, bet ir iš dešiniųjų, kurie anksčiau beveik be išimties remdavo V. Landsbergį. Prezidentinė „idėe fixe“ atrodo baigsis fiasku ir kandidatam į prezidento pagelbininkus vertėtų susilankyti nuo skubėjimo važiuoti į Lietuvą.

Vytauto Landsbergio pagrindinis ramstis-Aukščiausios Tarybos Jungtinė Sąjūdžio frakcija, byra po Virgilijaus Čepaičio, Lansbergio patarėjo, aferos, sako tas pats E. Tuškenis. Galįs įvykti susivienijimas politinių jėgų turinčių panašių ekonominių-socialinių siekių.

Atvykęs į Paryžių Jelcinas pareiškė, kad be labai skubios Vakarų pagalbos. Rusijoj gali įvykti perversmas ir valdžią perimti fašistinė diktatūra. Aišku, ji būtų ir imperialistinė. Panašiai pranašauja vienas buvęs Gorbačiovo ekonomijos patarėjas. Jei taip įvyktų, kas labai gali būti, Baltijos valstybių nepriklausomybė būtų rimtam pavojui.

Irakas atsisakė parduoti savo naftą Jungtinių Tautų sąlygomis, atseit, priimti, kad jo gautus pinigus už naftą skirstytų minėta organizacija, o ne Irako vyriausybė.

Japonija atsisako duoti didesnę paramą Rusijai, iki kol Maskva jai nesugrąžins okupuotų Kirilų salų.

PAREMKITE GERĄ DARANČIUOSIUS

Per 25 metus Stanley Balzekas jr. kuklią parodos salytę pavertė pasaulinio lygio visuomenine - kultūrine institucija, nesivaržančia sudėtingiausių projektų ir aktyviai veikiančia Amerikos lietuvių bendruomenę. Sunku pervertinti ir iš Muziejaus sklindančią kitataučiams amerikiečiams skirtą propagandą. Tapęs pirmuoju žingsniu į Lietuvą ne vienam amerikiečiui, Muziejus subrandino Idee Fix - tapti pirmuoju žingsniu į Ameriką lietuviams Lietuvoje. Stanley Balzekas jr. nori ir žino kaip tapti geriausiu ryšinininku tarp suinteresuotų žmonių abipus Atlanto. Naujo Muziejaus veiklos etapo esmė - ne labdaringa pagalba Lietuvai, bet dalykiškas bendradarbiavimas. Jei neapgaus Vilniaus funkcionieriai, jau šį rudenį ten, senuose didikų Radvilų rūmuose atidaromą Balzeko Lietuvių Kultūros Muziejaus Skyrių ims plūsti mokslininkai, studentai, menininkai, kontaktų ieškantys verslininkai. Kol visa tai tik planuose ir svajonėse, pirmas kuklus Muziejaus Vilniaus Skyriaus projektas - Medicininės Knygos Lietuvai - jau prasidėjo. Muziejus jau yra sukaukęs turtingą knygų siuntimo į Lietuvą patirtį. Apie 120 dėžių su išseivijos literatūros pavyzdžiais, amerikiečių mokslinėmis ir grožinėmis knygomis pasiekė Martyno

Mažvydo, Universiteto bibliotekas, Knygų Rūmus Vilniuje, Kauno Karo Muziejų. Pastarasis projektas skirsis savo preciziškumu. Muziejaus tikslas yra įduoti medicininės knygas į rankas dirbantiems specialistams ir studentams, kad iš toli atkeliavusi dovana duotų konkrečius vaisius, o ne taptų dūlančia makulatūra begalinėse valdžios saugyklose. Pradžią Muziejuje kaupiamam Medicininėms Knygų Fondui padarė Lewis universitetas, padovanodamas keletą tūkstančių savo Medicinos Bibliotekoje naudotų knygų. Šios knygos yra gerame stovyje, išleistos prieš 2-5 metus. Iniciatyvą žada paremti ir kiti universitetai, privatūs asmenys. Pasitarti, kaip geriau ir efektyviau įgyvendinti projektą S. Balzeko namuose susirinko grupė gydytojų. Pristatęs sumanymo idėją ir esančias sąlygas, gydytojas Petras

Kisielius pajuokavo, kad persiųsti tuos tūkstančius knygų į geras rankas Lietuvoje - tikras menkinis, palyginus su tuo, kas dar laukia lietuvių kilmės Amerikos gydytojų, turinčių entuziazmo ir galimybių padėti tėvų žemei. O kol kas, ir šis „Menkinis“ sukėlė nemažai ginčų: kokias knygas siųsti kam, kur, kaip užtikrinti pasisekimą ir t.t. Visi sutiko su vienu - šis projektas naudingas, savalaikis ir perspektyvus. Jo dėka, gal būt, atsirastų papildomas impulsas Lietuvos medikams - visuomet buvusiems tautos vedlių gretose - pasisemti naujų idėjų ir energijos. Knygos jau rūšiuojamos ir pakuojamos. Prisidėkime ir mes visi kuo galime pinigais, patarimais, aukojamomis knygomis ar darbu. Bus dėkingas ne tik Stanley Balzekas jr., bet ir šimtai gydytojų vargstančioje Lietuvoje.

D. Lapkus

Londonė buvo iškilmingai atidaryta Lietuvos ambasada. Atidarymo iškilmėje dalyvavo nuo atradienio Londonė besilankantis Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas Vytautas Landsbergis ir jį lydintys asmenys, tarp kurių užsienio reikalų viceministras Katkus, taip pat Lietuvos ambasadorius Didžiojoje Britanijoje Vincas Balickas su žmona, britų

parlamento lordų rūmų narys lordas Kughan ir būrys Londono Lietuvių. Pirmininkas Landsbergis Londonė dalyvavo ekonominėje konferencijoje Pabaltijo valstybių įsijungimas į pasaulio bendruomenę. Konferencija surengė Didžiosios Britanijos karališkasis tarptautinių santykių institutas ir Londono prekybos ir pramonės skyrius.

Tris kartus dvidešimtajame šimtmečiuje Lietuva atkūrė savo nepriklausomybę: 1918 vasario 16, 1941 birželio ir dabar - 1990 kovo 11. Rytų ir pietų Lietuvos kaimynams įsivedus demokratines santvarkas, reikia manyti, kad ir Baltijos valstybėms prankysta agresijos grėsmė, kaip kad jos nebėra Europos šiaurės ir vakarų kraštams. „Los Angeles Times“ 1991 rugsėjo 7 d. numeryje du žymūs žurnalistai, John-Thor Dahlburg ir Tyler Marshall, išanalizavę Baltijos valstybių prasiveržimo į laisvę procesą, daro išvadą, kad „lietuvai savo kelią į nepriklausomybę pramušė (su Maskva) nesiskaitančiais ir iššaukiančiais ėjimais“. Gi „estai ir latviai su Kremliumi vengė konfrontacijos“. Ir tai buvo todėl, kad „Lietuva yra turėjusi didingą istoriją“.

Lietuvos žmonės nuo 1990 kovo 11 Lietuvą laikė nepriklausoma. Nepriklausomybės simboliu buvo demokratiškai išrinktas Lietuvos parlamentas, kurį žmonės buvo pasiryžę ginti gyvybės kaina. Saugiuose Vakaruose, deja, buvo tokių, kurie Lietuvai nepriklausomybės dar nenorėjo pripažinti. Bet tai buvo jų klaida. Iš tikro, svetimų valstybių pripažinimas nepriklausomybės, naujai įsikuriančios ar atsikuriančios valstybės nepriklausomybę tik padeda įtvirtinti, bet nėra lemiamas faktorius.

Kraštas tampa laisvas, kai deklaruoja savo nepriklausomybę ir kai krašto teisėta politinė vadovybė gali funkcionuoti.

1918 vasario 16 Lietuvą kontroliavo vokiečiai, bet Lietuvos Taryba turėjo, kad ir ribotą veikimo laisvę. Ribotą veikimo laisvę šešias savaites turėjo ir sukilimo keliu pastatyta Laikinoji Lietuvos Vyriausybė, 1941 birželio 23 paskelbusi Lietuvos nepriklausomybės atstatymą. Kovoje už tautų laisvę lemia tautos rezistencinė ištvermė. Lietuvių tauta Lietuvoje tos ištvermės niekad neprarado. Didžioji dalis išeivijos pasipriešinimą okupantui Lietuvoje rėmė.

Ištvermingą pusės šimtmečio rezistenciją prieš brutalią Sovietų Sąjungos komunistinę okupaciją lietuvių tauta vainikavo pergalingu 1990 kovo 11 aktu - Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo deklaracija. Nuo tada prasidėjo nauja istorinė fazė: Lietuvos nepriklausomybės apgynimas viduje ir politinis įtvirtinimas pasaulyje. Šita kovos fazė tęsėsi beveik pusantrų metų, kol pagaliau 1991 rugsėjo 6 lietuvių tautos kankintoja, Sovietų Sąjunga, Lietuvos, Latvijos bei Estijos nepriklausomybę specialiu dekretu pripažino.

Vos atgimusią nepriklausomybę Lietuvos politinė vadovybė su ryžtingu ir talentingu valstybininku Vytautu Landsbergiu priekyje stengėsi įtvirtinti naujais valstybiniais įstatymais ir tiesioginiais ryšiais su svetimų valstybių vyriausybėmis. Iš antros pusės, sovietai bandė ją uždusinti ekonominėmis, karinėmis ir politinėmis propagandos priemonėmis. Praėjus penkioms dienoms nuo nepriklausomybės atkūrimo deklaracijos, 1990 kovo 16, Lietuvai uždėjo ekonominę blokadą. Latvijos ir Estijos blokada nelietė. Lietuva atsilaikė. Sovietai griebėsi

LIETUVA LAIMĖJO Rezistencijos pergalė

naujos grasinimo taktikos. Lietuva nepabūgo. 1991 sausio 10 Gorbačiovas pareikalavo atstatyti sovietų konstitucijos galią, kurią Lietuvą 1990 kovo 11 buvo panaikinusi. Lietuva nepaklausė.

Tada Gorbačiovas griebėsi smurto: 1991 sausio 13 sovietai puolė Vilniaus radijo ir televizijos centrus ir, nužudę 14 ir sužeidę šimtus civilių gynėjų, juos paėmė. Tankai buvo apsupę ir Parlamento rūmus, kuriuos gynė tūkstančiai beginklių lietuvių. Puolėjai pasitraukė, ir Parlamentas, nepriklausomybės simbolis, buvo išgelbėtas. Išgelbėta ir

nepriklausomybė.

1991 vasario 9 Lietuva pravedė referendumą, ir virš 90% lietuvių pasisakė už nepriklausomybę. Gorbačiovas paskelbė, kad referendumas, nelegalus, bet jo pareiškimo Lietuva nebepaisė. Iš tikro, referendumas sucementavo tautos ryžtą ginti ir įtikino pasaulį, kad Lietuva nepriklausomybės neatsisakys. Bet sovietai nenurimo. Omonai, sovietų valdžios išreniruoti ir išlaikomi teroristai siautėjo visoje Lietuvoje: plėšė Vilniaus, Kauno ir kitų miestų gyventojus, degino muitines, kankino ir žudė muitinių pareigūnus. Liepos 31 užpuolė

Medininkų postą ir nužudė septynis tarnautojus.

Sovietų smurtas ir teroras lietuvių tautos ryžto ginti nepriklausomybę nepalaužė. Rugsėjo 19 Maskvoje prasidėjo pučas prieš Gorbačiovą. Lietuva pergyveno kelias netikrumo dienas. Tūkstančiai žmonių rinkdavosi ginti Parlamento. Vos tik pasirodė pirmieji ženklai, kad pučas nepavyks, Lietuvos politinė vadovybė perėjo į priešpoulių. Jau rugsėjo 22 Lietuvos vyriausybė pareikalavo Maskvą atitraukti karines pajėgas iš užimtų pastatų ir išvesti omonus. Uždraudė komunistų partiją, nusavino jos turtą, į savo rankas perėmė pasienių apsaugą. Pasaulio valstybės viena po kitos, viso jau 50, pradėjo Lietuvos nepriklausomybę pripažinti.

Organizuojasi Sibiro Lietuviai

Praėjusį pavasarį JAV LB Švietimo tarybos pirmininkė Regina Kučienė lankėsi Lietuvoje ir užmezgė artimesnius ryšius su Kultūros ir Švietimo ministru Dariumi Kuliu ir ryšininku su užsienio lietuviais Audriumi Antanaičiu. Aptarė daug lietuviškojo švietimo ir auklėjimo klausimų išeivijoje ir taip pat artimesnį bendradarbiavimą. Pastaruoju metu Kultūros ir Švietimo ministerija įsteigė Ryšių su tautiečiais tarnybos Tarybą ir Reginę Kučienę pakvietė būti jos nare. Spalio 3 Audrys Antanaitis laišku JAV LB Švietimo tarybos pirmininkei papasakojo apie Lietuvos švietimo darbuotojų pastangas padėti užsienio lietuviams ir apie pastangas į Bendruomenės suburti dar Sibire tebegyvenančius lietuvius ir įjungti juos į Pasaulio Lietuvių Bendruomenę. Didžiąją laiško dalį skelbiame „Pasaulio lietuvių“, nes jame surašytos žinios yra būdingos ir tikrai bus įdomios skaitytojams.

„Pas.Liet.“ Red.

Sveikinu su Naujų mokslo metų pradžia Jus, visus lituanistinių mokyklų mokytojus, tėvelius ir mažuosius mūsų tautiečius, pasiryžusius kantriai gilintis į lietuvišką žodį. Gal jau artimiausiu metu bendromis pastangomis tolimąją Lietuvą jiems visiems padarysime daug artimesnę.

Pats šią vasarą daug keliavau. Liepos mėnesį vykome į Altajaus kraštą, aplankėme Barnaulo, Bijsko, Kalnų Altajaus tautiečius, kurių ten yra apie septynis šimtus. Iki šiol ten jokios organizuotos lietuviškos veiklos nebuvo. Dauguma tautiečių - 1941-52 metų tremtiniai, tačiau yra ir XIX amžiaus persikėlėlių palikuonių, kurie jau užmiršę lietuvių kalbą, tačiau yra patys aktyviausi. Įdomus faktas! Susitikome ir su vietos valdžia, prašėme paramos įsikuriančiai Lietuvių Bendruomenei. Mums suteikė galimybę pakviesti lietuvius per vietos televiziją. Liepos 22 įvyko steigiamasis Altajaus krašto Lietuvių draugijos susirinkimas. Šiuo metu ši draugija jau gan energingai veikia, užregistruota. Pavedėme jai šiek tiek pinigų, apmokame etatinės sekretorės algą. Manau, kad mūsų bei Rusijos demokratinių jėgų parama leis Altajaus lietuviams išspręsti daugelį problemų, kurios juos dabar kamuoja: grįžimo į Lietuvą, pilietybės, turto gražinimo, pagaliau kultūrinės veiklos vietoje. Apie lituanistinę mokyklėlę įkūrimą galvoti kol kas ankstoka, gal pavyks nusiųsti mokytoją kitiems mokslo metams.

Ekspedicija į Novosibirsko sritį rugsėjo mėnesį nebuvo tokia sėkminga. Labai pakenkė tai, kad lietuvių susirinkimai buvo paskirti tomis dienomis, kai vyko pučas Sovietų Sąjungoje ir įbauginti žmonės nelabai rinkosi. Visgi draugijos brandulys susiformavo, šiuo metu ruošiami įstatai ir su labai mums draugiškai nusiteikusia „Baltijos-Sibiro“ draugijos pagalba, ji turėtų būti užregistruota.

Dabar skatiname lietuvių

bendruomenių atsiradimą Krasnojarske, Omske. Sutautiečiais ir Sibiro valdžia aptariame lietuvių dienų Sibire, kurios turėtų įvykti 1992 m. vasario viduryje, programą. Tuo pačiu metu greičiausiai įvyks ir Sibiro lietuvių sąjungos steigiamasis suvažiavimas. Gal tada prasidės ir tikrasis Sibiro lietuvių atgimimas. Norėtumėm, kad ši Sąjunga galėtų atskiro nario teisėmis stoti į PLB. Mūsų užduotis - įkvėpti Sibiro tautiečiams ir psitikėjimo jausmą, jog jie nėra užmirštami nei Lietuvos, nei pasaulio lietuvių, kurie yra sukūrę savo organizacines struktūras. Ruošiamės šioms bendruomenėms paskirstyti tuos 200 dolerių, kuriuos Jūs mums įteikėte. Tebus tai JAV lietuvių dėmesio ženklas savo tautiečiams. Ar sutinkate? O gal kas nors iš JAV galėtų atvykti į numatomą vasario mėnesį suvažiavimą? Visus reikalingus formalumus sutvarkytume ir kelionę nuo Lietuvos iki Barnaulo apmokėtumėm.

Labai daug naudingos informacijos gavau Huetenfelde vykusiame PLB pirmininkų suvažiavime. Turėjau galimybę

trumpai papasakoti ir apie mūsų veiklą. Tačiau plačiau aptarti švietimo problemų lyg ir nepavyko, nes nedalyvavo ponias M. Lenkauskienė, o iš Pietų Amerikos tebuvo Argentino LOST pirmininkas A. Vezbickas. Visgi su juo galutinai sutarėme dėl mokytojos iš Lietuvos darbo Rosario miesto lituanistinėje mokykloje. Tikimės iš jos gauti daug naudingos informacijos, kuri leistų mums sudaryti kryptingesnę Pietų Amerikos tautiečių rėmimo kultūros ir švietimo srityje programą.

Šiuo metu sudarome kitų metų mūsų veiklos bei renginių programą. Tenai bandysime įtraukti ir Lietuvoje vykstančius renginius, kuriuose kviestume dalyvauti JAV tautiečius. Šį planą išsiųsime Jums gruodžio mėnesį, kai jis bus galutinai suderintas.

Mums rekomendavo pritaikyti Rytų lituanistinėms mokykloms Jūsų naudojamą vadovėlį „Gintarinės šaknys“. Gal galėtumėm gauti vieną egzempliorių susipažinti?

Audrys Antanaitis
„P.L.“ Nr. 265

Melbourno Lituanistinė biblioteka

Gautos naujos knygos:

Stasio Kašausko „Leisk, Viešpatie, numirti“. Redaktorė Vida Tunaitytė. Knygoje prisimenama Hitlerio-Stalino sandėris ir pasekmės Lietuvai. Spausdinami kankintų žmonių ar enkavedistų nusikaltimus mačiusių žmonių prisiminimai. Vilnius: „Mintis“ 1990, 264 psl. (Dovana Jono ir Vandos Juškų.)

„Lietuvos kultūros kongresas“. Redaktorių kolegija: Romualdas Ozolas, Giedrie Kvieskienė (sudarytoja), Zigmantas Pocius, Krescensijus Stoškus. Vilnius: Lietuvos Respublikos Kultūros ir švietimo ministerija, 1991, 841 psl. il. Salia daugumos Nepriklausomos

Lietuvos kultūrininkų darbų telpa ir Australijos lietuvių kultūrininkų straipsniai: Izoldos I. Poželaitės-Davis „Sveikinimo kalba“, Danos Baltutienės „Australijos lietuvių bendruomenės kultūrinė veikla 1950-1990 m.“, Viktoro Baltučio „Apie Australijos lietuvių bendruomenės veiklą“. (Knygą perdavė Dana Baltutienė.)

Nuoširdus ačiū.

J. Mikštas
Bibliotekos vedėjas

Japonijos automobilių firma „Nissan“ uždaro savo fabriką Viktorijoje. Dėl to liks apie 4,000 bedarbių.

Skautų stovykla - „Mūsų Lietuva“

Džiugo Tunto stovykla „Mūsų Lietuva“, kuri įvyko Gilwell Park sausio 2-5 dienomis, nors trumpa, bet buvo įdomi ir turtinga programoje. Stovyklą užsibaigė geroje nuotaikoje, nors visas dienas lijo, bet jauniems stovyklautojams buvo įdomu purvu braidžioti.

Stovyklautojų buvo 60. Stovyklos štabą sudarė energingi vadovai: Viršininkė v.s. D. Lynikienė, Adjutantė ps. B. Prašmutaitė, Programos vedėjai s.R. Statkuvienė ir ps. J. Sadauskas. Paukštyčių vadovės ps. B. Kymantienė ir vyr. sk. O. Prašmutienė, Vilkiukų vadai s. P. Kviecinskas ir skautų tėvų komiteto pirmininkas J. Lukaitis, Skaučių vadovės vyr. sk. R. Mickienė ir vyr. sk. Z. Prašmutaitė, Skautų vadas sk. vytis J. Meiliūnas, Talkininkas s. J. Vizbaras, Sumanus ūkvedys G. Kymantas, Išdininkė N. Meiliūnienė. Virtuvės personalą sudarė R. Skeivys, R. Firinauskienė, P. Sadauskienė, V. Šileikienė - kurie mus skaniai maitino. Dainavimą ir Laužus įdomiai pravedė Birutė K. ir Birutė P. Dainavom iki užkimimo.

Sekmadienį mus aplankė mūsų Dvasios vadas v.s. kun. dr. P. Dauknys kuris atlaikė šv. Mišias pastogėje prie sesių išpuošto kryžiaus. Stovykloje lankėsi Rajono vadas bei Skautininkai.

Įžodžius davė Rimas Strunga ir Sam Lukaitis. Pakelti į paskiltininko-kės laipsnius J. Žizys, G. Staugaitytė, R. Bruožytė, D. Ramanauskaitė ir L. Didžytė. Pavyzdingi Skautė-skautas Dalytė Didžytė ir A. Meiliūnas. Į skltn. laipsnį O. Prašmutienė.

Nors stovykloje lietaus netruko, bet programa buvo įvairi: iškylavom, ėjom ženklų keliones, mokinomės patyrimo programos, beveik visi praėjo 16 stočių kliučių kelią.

Tuntininkės vardu dėkoju visiems vadovams, tėvų komitetui, visiems stovyklautojams ir tėvams kurie atvežė savo skautes bei skautus į stovyklą.

Budėkime!

v.s. D. Lynikienė
Džiugo Tunto Tuntininkė

Melbourno Džiugo Tunto vilkiukai ir paukštytės stovyklavę tunto stovykloje Gilwell Parke sausio 2-5 dienomis. Iš kairės: Andrius Sadauskas, Darius Meiliūnas, Andrew Rataitis, Gustas Šileika, Justinas Rutkauskas, Sam Lukaitis, Nindra Skeivytė, Marta Lukaitytė, Gražina Kymantaitė, priekyje klūpo: Rimas Statkus, Christopher Firinauskas, Norman Rataitis, Rimas Sadauskas ir Adas Šileika. Nuotrauką padarė Juozas Lukaitis.

Melbourno Džiugo Tunto suruoštoje stovykloje Gilwell Parke stovyklavę vilkiukai: Rimas Statkus su vėliava, Gustas Šileika, Christopher Firinauskas, Norman Rataitis, Sam Lukaitis, Adas Šileika, Danius Meiliūnas, Justinas Rutkauskas, Andrius Sadauskas, Andrew Rataitis, Rimas Sadauskas. Nuotrauką padarė Juozas Lukaitis.

ADELAIDE

Baltijos Diena suruošta 19 d. sausio sekmadienį. Tai yra mūsų šv. Kazimiero Lietuvių parapijos pirmasis parengimas Naujaisiais metais. Tai lyg Kalėdų švenčių užbaigimas - įvadas į Naujuosius metus. Po to jau pasibaigia šventiška nuotaika ir darbai rieda įprasta vaga.

Buvo graži diena, kaip lietuviška vasara su gaivinančiu pietų vėjeliu. Todėl ir susirinko didelis būrys į gamtą. Maloniai nuteikia ir užrašas „Baltija“ - mes mūsų Baltijoje.

Patvorėliais, susiradę staliukus, susėdo būreliais draugai artimieji, nuo saulės užsidengę spalvingais lietsargiais ir smagiai šnekučiavosi. V. Baltutis su V. Januliu šeimininkavo vis pranešdami: pietūs, kavutė, loterija. Skaniai prisivalgėme: V. Opulskio ir Žutauto barbeque iškepta mėsa ir dešrelės, E. Varnienės parūpintos įvairios mišrainės ir pyragai, pyragėliai su kavute. Ypatingai gausi buvo loterija, o pavakary atsirado ir muzika.

Miela mūsų Baltijos vasarvietė ir gera nors kartą metuose tenai pabuvoti. O ji visada mums atvira ir kviečia tenai pailsėti.

Ačiū Parapijos tarybai.

Palaimintojo arkivysk. Jurgio Matulaičio MIC 65 m. mirties Sukakties paminėta mūsų Klebono leidžiamame „Šventadienio Balso“ biuletenyje Vilkaviškio vysk. J. Žemaičio įdomiu straipsniu per du numerius ir mūsų klebono kun. J. Petraičio straipsneliu raginančiu maldai ir darbui, kad greičiau būtų paskelbtas šventuoju.

Meldėmės per Mišias 26 d. sekmadienį ir 27 d. pirmadienį 8.30 val. Mišiose.

Tas laikas, laikas! Nešte neša mus nesustabdomai ir taip begaliniai greitai...

Jau ir Ketvirtinės nuo A.†A. Antano Krivicko mirties. 1 d. vasario 9.30 val. šv. Kazimiero bažnyčioje šv. Mišios. Visa šeima ir anūkėliai, daug žmonių. Kaip miela Jam sielos akimis pajusti... Klebonas kun. J. Petraičis aukėjo šv. Mišias, sako pamokslą, Lekciją skaito LKM D-jos pirm. S. Vasiliauskienė, Auką atneša Mirusiojo žmona Nastutė su anūkėliu. Kun. klebonas užgieda „Viešpaties Angelą“, visi pritariam graudu, bet gražu ir jauku, taip jaučiama šeimos meilė ir visų susirinkusių nuoširdumas.

Velionio žmonos Nastutės vardu Klebonas pakviečia visus salėn pusrytėliui. Draugijos pirm. gražia nuoširdžiai malda pradeda, kun. Klebonas palaimina stalą. Valgome skanias mūsų D-jos puikios šeimininkės Nastutės paruoštas gėrybes. Gražu ir malonu, kad jokia svaiginanti bonkelė nedrumstė ramybės. Dar šnekamės, prisimename ir skirstomės liūdesio užuojautos ir netekimo prispausta širdimi ir Viešpaties pažadų viltimi... S.P.

LIETUVIŠKA DAILĖS PARODA - SYDNĖJŲ

Sausio 11- 12 dienomis Australijos muziejaus patalpose, Sydney buvo suorganizuota išpūdinga paroda, pavadinta Lithuanian Heritage. Lietuvių bendruomenės vardu didžiausią ir atsakingą darbą atliko Martina Reizgienė. Į talką atėjo su darbu ir eksponatais: Anskis Reisgys, Pranas Andriukaitis, Angelė ir Aldona Stasiūnaitienės, Juta Sliterienė, Ginta Viliūnaitė-Robinson, Onutė Kapočienė, Anelė Mikus, Kristina Cox, Dana Skorulienė, Zita Žvirblienė, Lana Stasiūnaitytė ir Apylinkės valdybos nariai Gražina Grybaitė ir Antanas Kramilius. Parodos metu audimo meną per dvi dienas demonstravo Martina Reizgienė, o australiškų vilnų verpimą su gražiu P. Zubricko padirbtu rateliu Anelė Mikus-Mikutavičienė.

Muziejaus parodos koordinatorė, Miriam Chapman, pati apsilankė lietuviškais tautiniais rūbais, vaikščiojo po muziejų laiminga, kaip karalaitė ir reklamavo Lietuvą.

Lietuviams ištačius mūsų

tautinius rūbus, gintaro išdirbinius, medžio drožinius, audėklus, žemėlapius ir knygas, muziejaus vadovybė buvo ant tiek nustebinta, kad prašė palikti šią lietuvišką parodą kad ir šešioms mėnesiams. Sutikome pratęsti vienai dienai.

Susilaukėme ypatingo dėmesio iš lankytojų, kurie susidomėjo lietuviškų juostų audimu. Susiregistravo nemažas skaičius moterų ir mergaičių norinčių pasimokyti šio audimo meno. Martina Reizgienė sutiko šias pamokas prarasti. Todėl šiuo reikalu kreipiamės ir į mūsų lietuvių

bendruomenės moteris ir mergaites, kurios norėtų kartu su kitatautėmis moterimis pasimokyti šio audimo meno ir kartu pabendrauti su žmonėmis besidominčiais lietuvių menu ir kultūra. Šiuo reikalu skambinkite Apylinkės valdybos vicepirmininkui A. Kramiliui tel. 7273131. Susiregistravus mokinėms galėsime pradėti audimo pamokas. Nepraleiskite progos pasimokyti šio meno. Iš anksto esame dėkingi Martinei Reizgienei, kuri su meile ir pasišventimu sutiko prarasti šias pamokas. A. Kramilius

Apylinkės valdybos vardu

Kruvinasis sekmadienis iškilmingai prisimintas Aukščiausiosios Tarybos posėdyje

Kruvinasis sekmadienis buvo taip pat iškilmingai prisimintas Aukščiausiosios Tarybos neeilinėje posėdyje, kuriame kalbėjo Vytautas, Landsbergis, premjeras Vagnorius, deputatai.

Pirmadienį nuo ryto iki 18-os valandos gedulo iškilmės vyko prie

žuvusiųjų kapų Antakalnyje ir visose Lietuvos kapinėse, kur ilsisi visų laikų Lietuvos laisvės gynėjai. Prie jų kapų stovėjo garbės sargyba. Pirmadienio vidurdienį visose Lietuvos bažnyčiose buvo aukojamos Mišios už žuvusiuosius laisvės gynėjus. Vilniaus katedroje

gedulingas Mišias aukėjo Lietuvos kardinolas Vincentas Sladkevičius ir visi Lietuvos vyskupai. Popietiniu metu būriai žmonių išvyko į Medininkus ir Salčininkus padėti gėlių tose vietose, kur žuvo Lietuvos muitininkai. Apie Lietuvos Laisvės gynėjų dieną plačiai informuoja užsienio spaudos agentūros.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Džiugo Skautų Tuntas dangiškojo Globėjo šv. Kazimiero šventę mini kovo 1 d. sekmadienį, pradedant iškilmingomis pamaldomis šv. Jono bažnyčioje 12 val. Visi rikiuojasi prie bažnyčios kieme pilnomis uniformomis ir su vėliava žengia į bažnyčią. Po pamaldų vyksta į Lietuvių namus, kur ruošama tradicinė Kaziuko mugė, loterija, tunto sueiga. Kas galėtų loterijai paaukoti fantų, juos palikti Lietuvių namų svetainės bare.

Parapijos išlaikymui bendra suma vokeliais aukojo: \$80 A.&J. Jankevičiai, \$75 Ričardas Steponavičius, \$70 A.&Z. Barila, \$50 A. Gylienė, \$35 M. Varanius, \$30 J. Ašmonas. Visiems aukojusiems nuoširdžiai dėkoju ir kartu prisiuntusiems „Tėviškės Aidų“ prenumeratas -

kun. Pr. Daukny.

Aukos Lietuvos Tautiniam Olimpiniam Komitetui

Lietuvos reprezentantų Barcelonos olimpiadoje dalyvavimo išlaidas padengti, LTOK-ui aukojo:

Melbourne: Pauliaus Mičiulio draugai, jo gimimo dienos proga, Lietuvos sportininkų kelionei į Barceloną paremti - \$100. Jonė ir Paulius Mičiuliai prie to pridėda dar \$200. Viso \$300.

Perthe: \$200 - G. Patupis.

Adelaideje: \$200 - F. Adamonis (savo 80 m. sukakties proga), \$50 - I. Taunys, \$20 - T.V. Vasiliauskai, \$10 - S. Libikienė.

Aukojusiems nuoširdžiai dėkoju.
J. Jonavičius
LTOK-to atstovas Australijoje

DĖMESIO

Š.m. vasario 23 d. 9.30 val. Geelongo St. John bažnyčioje, kunigas daktaras P. Daukny, atnašaus iškilmingas Mišias, Lietuvos Nepriklausomybės dienai paminėti. Melbourno „Vytenio“ Kuopos Sauliai, Geelongo organizacijos dalyvaus su uniformomis ir vėliavomis. Giedos Geelongo lietuvių choras „Viltis“.

Po pamaldų, Australijos Lietuvių Bendruomenės namuose (128 Douro St., North Geelong), paskaitą skaitys Tomas Kondrotas. Koncerte susipins mūsų mažųjų eilių ir šokių bei choro dainų pynė, vadovaujama G. Pranauskienės.

Bus renkamos aukos ALB Geelongo Bendruomenės namų tvarkymui. Pietus paruoš Bendruomenės Moterų draugija. Tad kviečiame visus.

ALB Geelongo
Bendruomenės valdyba

Onai Matulionytei Christina House - privačioje klinikoje-gydykloje Bentleigh East, suteikti Ligonių Sakramentai. Čia savo tetą kasdien lanko ir globoja Vytautas Kuncaitis, kuris netoliese gyvena.

PRANEŠIMAS

Vasario mėn. 23 dieną sekmadienį 2 val.p.p. yra šaukiamas Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų metinis susirinkimas.

Visos narės maloniai prašomos dalyvauti.

Melb. Liet. Kat.
Moterų valdyba

Dėmesio Melbourno lietuviams!

Kas vyksta į Adelaidės meno festivalį pasižiūrėti „Quadrato“ ar „Teta Vania“ yra graži proga pabendrauti su adelaidiškais Užgavėnių baliuje, vasario 29-tos dienos vakare Lietuvių Katalikų Centro salėje. Graži muzika, blynai ir kiti gardumynai, baras neišdžiūstantis. Kaina \$10. Rašykite: V. Opulskis - 6 Third Ave., St. Peters, S.A. 5069 arba skambinkite tel. (08) 362 1633 iki vasario 28-tos dienos.

Lauksimel!

Sv. Kazimiero Parapijos taryba

PRANEŠIMAS

Dau gelis teiraujasi, kada bus išleistas paskutinis - dešimtas „Lietuvos katalikų Bažnyčios kronikos“ tomas. Pranešame, kad jis jau atiduotas spaudai. Spaustuvė pažadėjo spausdinimą baigti š.m. vasario mėnesį. Knygos kaina - 10 dolerių. Norintieji tą knygą įsigyti, prašomi užskymus ir knygos vertę bei persiuntimo išlaidas padengiančius čekius šiuo adresu: The society of the Chronicle of Lithuania, Inc. 6825 South Talman Avenue, Chicago, Il. 60629.

Prašome paremti tolesnį „LKB kronikos“ tomų išleidimą anglų ir ispanų kalbomis. Siekiant, kad pasaulis kuo plačiau sužinotų apie Lietuvą ir jos tikinčiųjų patirtus vargus, „LKB kronikos“ tomai kitomis kalbomis išsiuntinėjami daugeliui įvairių kraštų vyskupijų ir garsiosioms bibliotekoms.

Lietuvos kronikos valdyba

VARPAS

Sporto klubas „Varpas“ kviečia visus sportininkus ir sporto mėgėjus į metinį pikniką, kuris įvyks sekmadienį vasario 23 d., pradžia 12 val. Doncaster Municipal Gardens off George St. The Boulevarde. Bus parūpinti kepsniai, o gėrimais prašome apsirūpinti asmeniškai.

Bus proga susitikti su irkluojujais iš Lietuvos. Valdyba

Padėka

Ačiū geradariams, kurie per mane parėmė Lietuvių Sv. Kazimiero Kolegiją Romoje. Ačiū Alfonsui Ročiui už man dovanotą Ragutinį, su kuriuo padariau loteriją invalidams lietuvių vaikams Vilniuje. Loterija davė \$300. Ačiū visiems, kurie platino bilietus ir gausiai juos pirkė. Taip pat ačiū visiems, kurie aukojo šv. Mišioms ir šios aukos buvo persiūtos Lietuvių Sv. Kazimiero Kolegijai Romoje. Jums visiems dėkinga Terėse Jurgelaitienė.

Sydnėjaus „Dainos“ choro metinis koncertas

*Geltona spalva tai saulė
Žalia tai laukų spalva
Raudona tai mūsų kraujas
Kartu jos tai Lietuva ...*

Su šiais dainos žodžiais buvo užbaigtas „Dainos“ choro koncertas.

Pereitų metų gruodžio 8 d. „Dainos“ Choras apvainikavo savo metų darbo vaisius su metiniu koncertu, Lietuvių klubo patalpose. Koncertą praturtino iš Lietuvos atvykęs Kauno muzikinio teatro solistas Mykolas Rekys ir jo žmona pianistė, koncertmeistrė Vida Rekiene. Atlikdama solo partijas prisidėjo ir mūsų mėgiama sydnėjiškė solistė Gražina Žigaitytė-Hurba.

Diriguojant Justinui Anku, mišrus choras padainavo „Pasveikinimo choras“ iš operos „Pilėnai“ V. Klovos, „Ant Vilniaus Kalvų“ A. Raudonikio, „Oi kas sodai“ St. Šimkaus, solo partija atliko Gražina Žigaitytė, „Mano tėvynė“ J. Sibelijaus, „Vestuvių dainą“ Z. Aleksandravičiaus ir „Žemė Lietuvos“ V. Vasiliausko su solistu Mykolu Rekiu.

Vyrų choras diriguojant Justinui Anku padainavo: „Dainą prie lauko“ A. Kleinicko ir „Lėk žirgeli vėju“ kompozitorius nežinomas.

Diriguojant Birutei Aleknaitei moterų choras padainavo, „Obelėlė ir upelis“ M. Vaitkevičiaus ir „Ruduo iš Metų laikai“ G. Gudauskienės, solo partija atliko Gražina Žigaitytė.

Mišrus choras diriguojant Birutei

išpildė: „Tėviškės klevai“ J. Gaižausko, „Man skamba toliuos“ Br. Kiverio, „Ūdrio dainą“ iš opera „Pilėnai“ A. Klovos, su solistu Mykolu Rekiu, „Kur namas mūsų“ St. Sodeikos, „Pasiplūdo antelė“ harm. L. Povilaičio, solo partiją atliko Gražina Žigaitytė, „Mažutė mūsų Lietuva“ A. Lapinsko ir „Mano protėvių žemė“ B. Budriūno su soliste Gražina Žigaityte.

Svečias solistas Mykolas Rekys akomponuojant Vidai Rekienei užkariavo klausytojų širdis, padainuodamas „Gale ūlyčios“ liaudies daina harm. J. Tallat-Kelpšos, daina iš operetės „Sypsenų šalyje“ F. Lehard ir arija iš operos „Kornevilio varpai“ R. Planket.

Sunku čia būtų išrinkti, kurios dainos skambėjo geriau, ar buvo geriau išpildytos. Choristai nors ir vyresnio amžiaus diriguojant jauniems dirigentams neapvylyt gausios publikos, kuri nepagailėjo gausių plojimų ir komplimentų pasibaigus koncertui.

Už ilgų metų pasišventimą Dainos chorui padėkojo Apylinkės Valdybos pirm. inž. Vytautas Juška.

Po koncerto „Dainos“ choristai su svečiais solistais turėjo savo kalėdinius pietūs. Pietų metu buvo dar padainuota ir pabendrauta su svečiais iš Lietuvos. Solistas Mykolas Rekys savo atsisveikinimo žodyje taip susumavo „Dainos“ choro dainavimą: - Jeigu mus dar kartą okupuotų, jus mus išlaisvinsite tik su savo dainomis ... **akras**

Veni Creatur, naujai lietuviškai šeimai - Sydnėjui

Grynai lietuvių kilmės vestuvės mūsų bendruomenėje pasidarė neiliniu įvykiu.

Gruodžio 15 d. St. Joachims katalikų bažnyčioje, Lidcombe moterystės ryšiais buvo sujungti Elenutė Žukauskaitė ir Raymondas Hornas. Vestuvinės Mišias atlaikė kun. P. Martūzas ir suteikė jauniems moterystės sakramentą. Mišių metu giedojo Antanas Kramilius ir jaunosios draugė.

Jaunąją Elenutę prie altoriaus atlydėjo pamergės, brolių dukros Sarah, Kathryn ir Melissa Žukauskaitės, pabroliais buvo Edmund Barila, Robert Gaidžionis ir John Pečiulis. Žukauskų šeimoje netrūko ir jaunučių, taip vadinamų čia „Flower“ girls: Amanda, Renee, Emma ir Laura Žukauskaičių. Abu jaunieji rimti, jauni žmonės į vedybinį gyvenimą ruošėsi kruopščiai. Dažnai juos matėme lietuviškose pamaldose. Su kun. P. Martūzo pagelba buvo atspaudinta vestuvinių mišių brošiūrėlė.

Tikrai šauni ir iškilminga vestuvinė puotą įvyko Fontana di Trevio svetainėje, Bankstowne. Čia apie šimtinę Žukauskų ir Hornų šeimų giminių ir draugų susirinko palinkėti jauniems Elenutei ir Raimondui laimingo vedybinio gyvenimo. Elenutė, jauniausia Olgos ir Juozo Žukauskų dukra iš Cabramatos. Elenutė savo laiku aktyvi ateitininkė, choristė, tautinių šokių dalyvė iš profesijos mokytoja. Šiuo metu dar gilina studijas. Raimondas Gražinos ir Romo Horno (jau mirusio) sūnus iš Padstow. Raimondas, kaip Elenutė

puikiai kalba lietuviškai. Raimondas baigia matininko (surveyor) studijas.

Iškilmingos puotos metu jaunosius sveikino Elenutės tėvas Juozas lietuviškai, o Raimondo mama Gražina angliškai. Humoristinėje formoje „sveikinimus“ perdavė vyriausias pabrolis Edmundas Barila angliškai.

Jaunasis Raimondas kruopščiai pasiruošęs padėkojo Elenutės tėvams užauginusiems jam tokią gražią žmoną, neapleisdamas ir svečius, bei kitus dalyvavusius jų vestuvėse. Nustebino jaunieji ir jų puikiu vestuvinio valso sušokimū. Pasirodo, kad dar yra jaunimo, kuris moka šokti ir valsa. Povestuvinei kelionei jaunieji išvyko į Fiji salas.

Linkime šiai jaunai lietuviškai šeimai daug laimės ir sėkmės ju vedybiniame gyvenime ir niekada nepamiršti, kad yra garbingos lietuvių tautos vaikai. **akras**

Mongolija, po 70 komunizmo metų, paskelbė naują demokratine Konstitucija, kuri pradės galioti nuo vasario 12 dienos. Pagal naują Konstituciją atsisakoma marksistinės valstybinės santvarkos, įteisinama laisvosios rinkos ekonomika, įkuriamas nepriklausoma teisminė sistema, visiems piliečiams užtikrinama žodžio, sąžinės ir tikėjimo laisvė. Pirmieji laisvi daugiapartiniai politiniai rinkimai turėtų būti paskelbti įsigalėjus naujai Konstitucijai.

PASKUTINYSIS VALSTYBĖS KONTROLIERIUS

K. Šakenio 110-osioms gimimo metinėms

Valstybės kontrolė tarpukario nepriklausomoje Lietuvoje, savo pirmuosius žingsnius pradėjusi 1919 metų sausio 16 d., nuėjo palyginti neilgą, bet sudėtingą, nelengvą, pilną ieškojimų kelią. Prie jos vairo stovėjo įvairių profesijų (daugiausia teisininkų), pažiūrų ir įsitikinimų, ištikimų savo tautai ir kraštui žmonių. Tai - Kostas Daugirdas (1855-1928), Justinas Zubrickas (1866-1925), Vincas Koroblis (1866-1939), Zigmas Starkus (1892-1944), Jonas Mašiotas (1874-1947), Antanas Milčius (1881-?), Vincas Matulaitis (1862-1935). Valstybės kontroleriais jie buvo skirtingais laikotarpiais, nevienodą laiką ir ministrų kabinetams keičiantis dažniausiai keitėsi.

Tačiau bene iškiliausias tarp jų ir apskritai ano meto Lietuvos valstybės ir visuomenės gyvenime buvo aštuntasis, paskutinis nepriklausomos Lietuvos Respublikos valstybės kontrolerius Konstantinas Šakenis, kurio garbingą sukaktį minime. Šias pareigas jis ėjo nuo 1934 metų rugsėjo iki 1940 metų birželio 15 d., kai Lietuvą okupavo Raudonoji armija.

K. Šakenis - inžinierius, pedagogas, žinomas savo meto, kaip rašo tarybinėse enciklopedijose, „buržuazinės valstybės, „buržuazinės visuomenės“ ir kultūros veikėjas. Beje, iš visų minėtų valstybės kontrolierių tik apie jį trumpai ir užsimenama šiose enciklopedijose.

Konstantinas Šakenis gimė 1881 m. lapkričio 26 d. Biržų apskrityje Vabalninko valsčiaus Veleniškių kaime. Jo tėvų tėvai, broliai buvo aktyvūs 1831 m., taip pat 1863 metu sukilimų dalyviai. Todėl, numalšinusi sukilimus, daug giminių buvo ištremti į Sibirą arba pasodinti į kalėjimą. Būdamas vienuolikos metų, jis sėkmingai išlaikė stojamuosius egzaminus į Šiaulių gimnazijos pirmąją klasę. Tuo metu, kaip žinome, Lietuvoje buvo vykdoma rusinimo politika. Apibūdindamas šį savo gyvenimo laikotarpį, K. Šakenis prisiminimuose rašė: „Ir knygas buvo galima skaityti tik rusiškas, ir tik tokias, kurias gaudavau iš gimnazijos knygyno. Net Nekrasovo veikalai buvo draudžiami (...) Tik rusiškos maldos prieš ir po pamokų (...) Daugelį mūsų mokytojų vien žodžiai „lietuvis“ ar „Lietuva“ tiesiog išvesdavo iš kantrybės (...) Mokymasis buvo sunkus. Iš 45 mokinių, kurie pradėjome lankyti pirmąją klasę 1892 m., brandos atestatus gavome tik keturiuose“ (cituojama iš A. Liekio str. „Inžinierius, mylėjęs Lietuvą“, Mokslo ir technika, 1988, Nr. 12).

Beje, gimnaziją K. Šakenis baigė sidabro medaliu. 1900 metais jis įstojo į Petrapilio universiteto fizikos-matematikos fakultetą. Be specialybės dalykų, jis lankė dar kai kurias istorijos, lietuvių kalbos paskaitas, nuo pirmųjų studijų metų aktyviai įsitraukė į slaptos lietuvių studentų draugijos veiklą. Vėliau jis buvo išrinktas šios draugijos vicepirmininku. Kaip fizikas, K. Šakenis neturėjo didelių vilčių gauti darbą Lietuvoje. Tikėdamasis, kad vystantis pramonei reikės daugiau inžinierių, K. Šakenis 1902 m. perėjo į Petrapilio technologijos instituto mechanikos skyrių. Dėl 1905 metų įvykių K. Šakenis porai metų turėjo nutraukti studijas. Institutą baigė tik 1910 metais. Negalėdamas gauti darbo Lietuvoje, K. Šakenis, kaip pastebima lietuvių emigracinėje enciklopedijoje, „nesusigundė karjeros perspektyvomis Rusijoje, bet grįžo savo tėvynėn“. Iš pradžių dirbo Kaune, vėliau persikėlė į Vilnių, kur Aleksandro I gimnazijoje dėstė fiziką. 1915 m. Centrinio lietuvių komiteto nukentėjusiems nuo karo šelpiti pavestas organizavo amatų dirbtuves ir mokyklas. Tais pačiais metais M. Yčas jį pakvietė į Voronežą lietuvių gimnazijos inspektoriumi. 1918 metais K. Šakenis grįžo į Lietuvą ir mokytojavo Vytauto Didžiojo gimnazijoje Vilniuje. 1920 metų vasario 20 d. K. Šakenis pradėjo dirbti Susisiekimo ministerijos važiuotės tarnybos viršininko padėjėju, o nuo 1923 metų liepos 25 d. paskirtas tos pačios tarnybos viršininku. Eidamas šias pareigas, K. Šakenis dalyvavo įvairiose arptautinėse konferencijose, atstovaudamas Lietuvai. Vėliau dirbo Panevėžio valstybinės gimnazijos direktoriumi. Nuo 1927 m. gegužės 3 d. iki 1934 m. birželio 12 d. K. Šakenis buvo Lietuvos Respublikos švietimo ministru. Nuo

1934 metų birželio 12 d., kaip minėta, K. Šakenis buvo Lietuvos Respublikos valstybės kontroleriumi. Tai bene vienintelis šios ypatingos valstybės institucijos vadovas, taip ilgai ėjęs šias atsakingas pareigas. Matyt, tam turėjo įtakos ir K. Šakenio asmenybė, jo charakterio bruožai. Kaip prisimena jo sūnus (taip pat inžinierius) Romualdas Šakenis (g. 1932 m.), tėvas buvęs be galo teisingas, sąžiningas ir pricipingas žmogus. Jis niekad nesiekdavo asmeninės naudos. Gaudamas anuo metu palyginti didelę algą neigijo jokio nekilnojamo turto. Visas santaupas skirdavo tėviškei Veleniškių kaime Vabalninko valsčiuje.

Eidamas svarbias ir atsakingas valstybės kontroleriaus pareigas, K. Šakenis nuo 1936 iki 1940 metų kartu buvo Seimo narys ir jo pirmininkas. 1940 metais, okupavus Lietuvą, jis atleidžiamas iš darbo ir persikelia gyventi savo tėviškėn, bet neilgam - 1941 m. birželio 14 d. ištremiamas. Tremtin su šeima K. Šakenis drauge vyko tik iki Vilniaus - po to juos išskyrė. Jis atsidūrė Krasnojarsko lageriuose, kuriuose praleido dešimtį metų: dirbo miškuose, vėliau, pablogėjus sveikatai ir pradėdant geriams žmonėms, perkeliamas į ligoninę raštininku. Žmona su mažamečiais vaikais pateko į Tomsko kraštą, Komarovką. Tik 1956 metais be galo išsekęs ir ligotas K. Šakenis grįžo Lietuvon. „Kai po penkiolikos metų pertraukos bendravau su tėvu, - prisimena jo sūnus R. Šakenis („Gimtasis kraštas“, 1988 Nr. 19), - man rūpėjo išsiaiškinti, kaip jis pateko į valdžią. Tuometiniu mano supratimu, į vyriausybę, kurios demokratiškai niekas nerenka, ateina vieni pataikūnai ir akli karjeristai. Man atrodo (sūnų visada galima apkaltinti neobjektyvumu), tėvas nebuvo toks. Jo įvairiapusiškas kultūrinis palikimas minimas

dabartinėse enciklopedijose“.

Dar studijuodamas, kaip minėjome, K. Šakenis aktyviai įsitraukė į lietuvių tautinį judėjimą, bendradarbiavo tuometinėje spaudoje, aktyviai reikėsi tautininkų judėjime, buvo Tautos Pažangos partijos centro komiteto narys.

Nemaži jo nuopelnai ir Lietuvos švietimui bei kultūrai. Mokytojaudamas K. Šakenis rūpinosi fizikos terminų sudarymu, fizikos vadovėlių ruošimu. Jis pats parašė gimnazijoms fizikos vadovėlį, kurio iki 1939 metų išėjo penki leidimai. 1924 m. pats išvertęs į lietuvių kalbą jis išleido A. Mickevičiaus poemą „Ponas Tadas“, parašė ir 1933 metais išleido, knygą „Aušra“ ir jos galdynė, 1935 metais - monografiją apie savo gimtąjį kraštą „Vabalninkas ir jo apylinkės“.

Savaime suprantama, šie kuklūs enciklopediniai duomenys neatspindi šio garbingo valstybės vyro asmenybės, jokiais žodžiais ar skaičiais neišreiškiamo meilė ir ištikimybė savo kraštui, tautai. Laikui bėgant galbūt paaiškės naujų faktų, papildančių šios asmenybės gyvą portretą.

Anzelmas Katkus
(„LA Nr. 236“)

Lietuvos bankas

praneša, kad nuo 1991 m. kovo mėnesio atliekami piniginiai patarnavimai užsienio lietuviams. Tuo reikalu susitarta su kitų valstybių bankais. Pvz. Kanadoje tokias operacijas atlieka Canadian Imperial Bank of Commerce. Asmuo, kuriam siunčiami pinigai iš užsienio, turi su pasu nuvykti į Lietuvos banko valiutinių operacijų departamentą ir atidaryti sąskaitą. Sąskaitos numerį, banko adresą ir kitą reikalingą informaciją reikia pranešti pinigų siuntėjui, kuris savo ruožtu padeda siunčiamus pinigus į Kanados banką (Canadian Imperial Bank of Commerce). Kai Lietuvos bankas gauna pranešimą iš Kanados banko, pinigų gavėjas juos gali pasiimti, kada tik pageidauja (doleriais, o ne rubliais).

Kanados bankas už patarnavimą ima mokesį. Lietuvos banke gali pasidėti atsivežtus pinigus ir krašto lankytojai. Šiuo metu šios operacijos atliekamos Vilniuje, Kaune ir Klaipėdoje. Vėliau bus galima ir kituose miestuose.

Vilniuje galima kreiptis šiuo adresu: Gedimino prospektas 6, Einamųjų sąskaitų skyrius tel. 624 738 Inf.

Iš Vašingtono buvo oficialiai pranešta, kad Jungtinių Amerikos Valstybių viceprezidentas Quayle su žmona ir bendradarbiais vasario mėnesio pirmoje pusėje aplankys įvairias Europos šalis, tarp jų ir tris Pabaltijo respublikas. Tai bus iki šiol aukščiausiojo rango Jungtinių Amerikos Valstybių atstovo vizitas Pabaltijyje, kur viceprezidentas susitiks su Estijos, Latvijos ir Lietuvos valstybių ir vyriausybės viršūnėmis, pakartos amerikiečių pasiryžimą visokeriopai paremti atkurtos nepriklausomybės ir demokratinių santvarkų įtvirtinimą. Vasario septintą dieną viceprezidentas Quayle susitiks su Vilniaus gyventojais Nepriklausomybės aikštėje, ta proga pasakys kalbą.

PIGIAUSIOS KELIONĖS Į LIETUVĄ IR KITUR.

Iš Australijos tiesiai į Vilnių.

*Iš Melbourne/Sydney/Brisbane/Adelaide	nuo \$2190
per Kopenhagą	nuo \$2450
Į Vilnių ir atgal per Zurich	nuo \$2200
per Varšuvą	nuo \$2190
*Į Frankfurtą	nuo \$1330
*Į Los Angeles	nuo \$1280
*Į Toronto	nuo \$1851

* Tvarkau dokumentus veltui ir užsakome viešbučius, auto mašinas, parduodam Eurailpass papigintai, draudimas - papigintai.

Alg. Žilinskas, Concorde International Travel, 541 King Street, West Melbourne, 3003. Telef. 321 6833. Vakare 822 5846.

TIKROS KATALIKŲ LAIDOTUVĖS

Mes tikime, kad mūsų uždavinys yra ne tik laidotuves sutvarkyti profesionaliai ir ramiai, bet taip pat suprasti ir pagerbti suinteresuotų žmonių jausmus ir užtikrinti, kad laidotuvių sutvarkymas yra prasmingas ir tinkamas.

TOBIN BROTHERS FUNERAL DIRECTORS

Doncaster: 816 Doncaster Road.....	848 3666
East Burwood: 294 Burwood Highway.....	802 9999
Frankston: 232 Cranbourne Road.....	789 6766
Gardenvale: 135 Martin Street.....	596 8144
Glenroy: 111 Wheatsheaf Road.....	306 2044
Malvern: 1382 High Street.....	509 4811
Noble Park: 505 Princes Highway.....	546 7644
North Melbourne: 189 Boundary Road.....	329 6144
Ringwood: 331 Maroondah Highway.....	870 8011
Berwick: 21 Lyall Road.....	707 5533
Moorabbin: 16 Tuck Street.....	555 9088
St. Albans: 69 Alfrieda Street.....	367 4333